

Boyutların farklı oluşu kural olarak bir tasarıma yenilik ve ayırt edici nitelik kazandırmaz.

Taraflar arasında görülen davada Ankara Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi'nce verilen 17.02.2005 tarih ve 2003/318 – 2005/91 sayılı kararın Yargıtay'ca incelenmesi davacı vekili tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi Berkant Şengel tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve yine dosya içerisindeki dilekçe layihalar, duruşma tutanakları ve tüm belgeler okunup, incelendikten sonra işin gereği görüşülüp, düşünüldü:

Davacı vekili, müvekkilinin davalı kurum nezdinde yaptığı çoklu endüstriyel tasarım tescil başvurusuna yeni ve ayırt edici olmadığı gerekçesiyle diğer davalı tarafından itiraz edildiğini, sunulan fatura, çizim ve belgeler nedeniyle tasarımın daha önce kamuya sunulduğu, yeni ve ayırt edici vasfa sahip olmadığı gerekçesiyle itirazın kabul edildiğini, ancak davalının tasarımlarının müvekkili tasarımlarından esinlenmek suretiyle istenilen zamanda ve istenilen tarih yazılarak düzenlenebileceğini, faturaların profilin şekli ve tasarım yapısı konusunda bilgi içermediğini, içeriğinin profil parçalarına ve işçilik bedellerine ait bulunduğunu, bu durumun davalı şirketin fason üretim yaptığını gösterdiğini, müracaat tarihinden önce kamuya sunulmanın kanıtlanmadığını, esasen bir boy küçüklerinin müvekkili adına tescil edildiğini, diğer davalı tarafından açılan davada yeni ve ayırt edici olduğu yönde bilirkişi raporu verildiğini, davanın derdest olduğunu, tasarımın yenilik ve ayırt edici özelliğinin bulunduğunu ileri sürerek, TPE YİDK'nun 10.11.2003 gün ve T-202 sayılı kararın iptaline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı TPE vekili, tescili istenilen tasarımın daha önce piyasaya sunulduğunun anlaşıldığını, yapılan işlemin doğru olduğunu savunarak, davanın reddini istemiştir.

Diğer davalı vekili, tasarımın müvekkili ve başka firmalar tarafından müracaat tarihinden önce piyasaya sunulduğunu, yeni ve ayırt edici özelliklerinin bulunmadığını, davacının benzer nitelikteki tescil ettirdiği tasarımların hükümsüzlüğü davasının devam ettiğini, halen derdest bulunduğunu bildirerek, davanın reddini savunmuştur.

Mahkemece, iddia, savunma, toplanan kanıtlar ve tüm dosya kapsamına göre, davacının üç adet çoklu tasarımın tescili için başvuruda bulunduğu, davanın süresinde açıldığı, davacı vekilinin uyuşmazlığa konu tasarımların müvekkili adına tescilli 05.07.1999 gün ve 6747-5,7,14,15,17 ve 18 numaralı tasarımların bir boy küçüğü olduğunu ileri sürdüğü, bu delilin de karşılaştırmada esas alındığı, tasarımın tescil edilen tasarımdan sadece ebat olarak farklı bulunduğu, tescilli tasarım esas alınarak ve ondan hareketle yapıp oluşturulduğu, anılan tasarımın tescil tarihinin 05.07.1999 tarihi bulunduğu, dolayısıyla daha önce kamuoyuna sunulduğu ve ayırt edici özelliklerinin olmadığı gerekçesiyle, davanın reddine karar verilmiştir.

Kararı, davacı vekili temyiz etmiştir.

Dava dosyası içerisindeki bilgi ve belgelere, mahkeme kararının gerekçesinde dayanılan delillerin tartışılıp, değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına göre, davacı vekilinin tüm temyiz itirazları yerinde değildir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerden dolayı, davacı vekilinin bütün temyiz itirazlarının reddiyle usul ve kanuna uygun bulunan hükmün ONANMASINA, aşağıda yazılı bakiye 1.00 YTL. temyiz ilam harcının temyiz edenden alınmasına, 02.10.2006 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

(11. HD, 02.10.2006, E. 2005/9028, K. 2006/9592– (Dr. C.Suluk/A.Orhan,Uygulamalı Fikri Mülkiyet Hukuku, Cilt III, Tasarımlar,Seçkin, 2008, S.386)